

A Kossuth Szövetség arany okleveles díjazottja lettem

A Kossuth Szövetség az idén is pályázatot hirdetett, „A szó az első, a tett a második...” címmel, melynek célja a hagyományok ápolása, a kossuthi emlékek keresése, szülőföldünk szépségének megismerése, a reformkor nagyjainak üzenete a mának.

Történelem tanárnóm, Rostáné Horváth Ida az idén is megkeresett minket ezzel a lehetőséggel. Iskolánkból hárman adtuk be a pályázatunkat – a 7.c-ből Palatin Amina, a 8.c-ből Salakta Olivér és én –, ami egy A/4 méretű leírás lehetett, képekkel, rajzokkal színesítve.

Több témában lehetett pályázni:

- Kossuth Lajos azt üzenete...
- Kossuthi hagyományok lakóhelyeden; ha van szobor, annak története
- A „legnagyobb magyarra”, Széchenyire emlékezünk, mit adott a hazának
- Amire büszke vagy térségedben; katonasírok felkutatása, ápolása

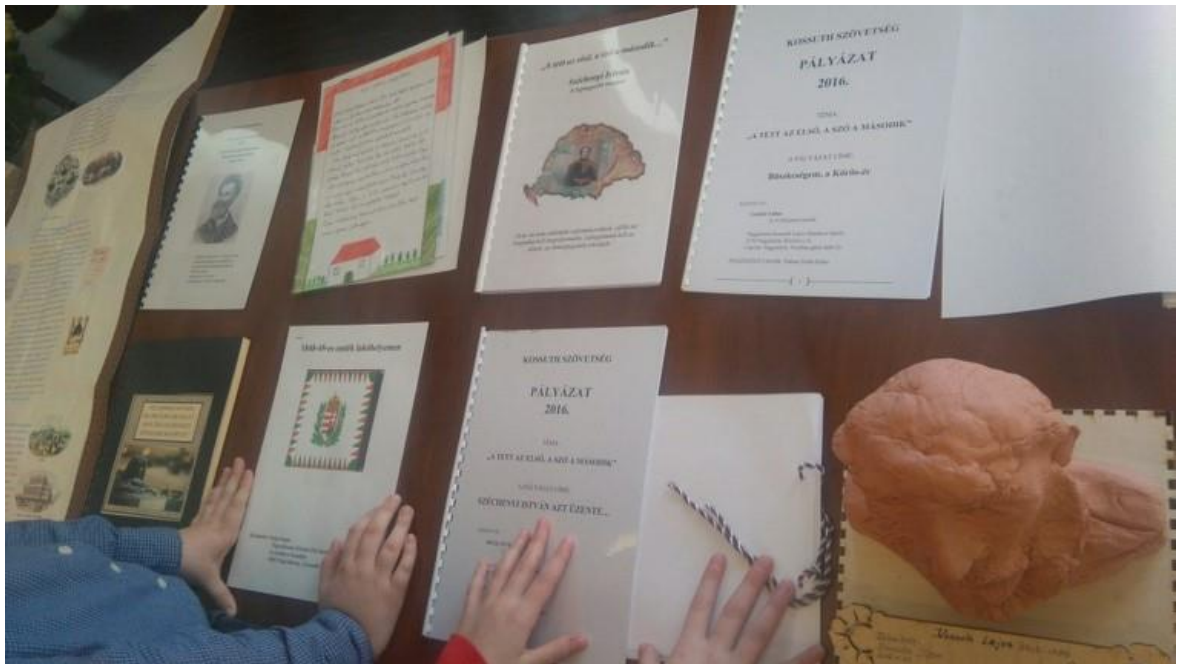
Én egy 10 oldalas pályázatot adtam be, melyhez a Kossuth Lajos azt üzenete... című témát választottam és még készítettem levegőre száradó gyurmából egy Kossuth-szobrot is.

November vége felé Ida néni egy borítékkal a kezében keresett meg, és örömmel újságolta, hogy meghívást kaptam a díjátadóra. Nagyon izgatott lettem, mert tudtam, hogy vagy ezüst, vagy arany oklevéllel jutalmazták a pályázókat, mivel ez már a második alkalom, hogy részt tudtam venni ezen a versenyen, s akkor arany oklevéllel jutalmaztak a Szent István bazilika makettjének elkészítéséért.

December 02-án délután 15 órára szólt a meghívó. A díjátadót a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárában rendezték.

Mindenkit nagy szeretettel fogadtak, és még mielőtt elkezdődött volna, megnézhattük a rengeteg érdekes és nagyon szép pályázatot. Mint később megtudtuk, 79 pályázat közül 45-öt díjaztak ezüst vagy arany oklevéllel és könyvjutalommal.

A díjátadó megkezdése előtt nagy megtiszteltetésben volt részem! Azzal kezdték, hogy bejelentették, Pápáról Horváth Tifani, a Tarczy Lajos iskola 8. osztályos tanuló pályázata mellett szobrot is készített. Nagyon megtapsoltak, ami örömmel töltött el, da nagyon zavarban is voltam, mert felkértek, hogy álljak fel.

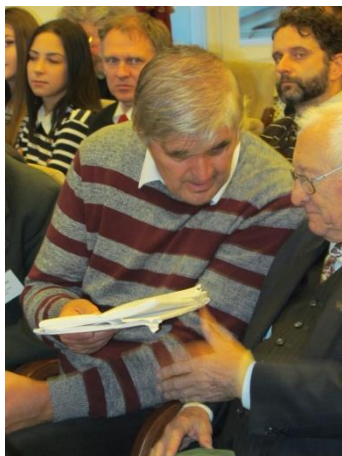
A nevek hosszas felsorolása következett. Az országból nagyon sokan jöttek el, és nagy büszkeséggel tölt el, hogy városunkból én vagyok az egyetlen, aki ebben a jutalomban részesülhetett!

Nagyon vártam már, hogy szólítsanak, mert mikor a nevemet mondták, csak akkor derült ki, hogy idén is arany oklevélben részesültem! A díjat Gravlik László, a szövetség örökös tiszteletbeli elnöke adta át.

A díjátadó végeztével a Szegedről érkezett Pelyach István történész, egyetemi tanár tartott nagyon érdekes előadást a Kossuth- és Széchenyi-vita történelmi vonatkozásairól.

Pelyach István történész (csíkos pulóverben)

A pályázatok díjátadását a Kossuth Szövetség rendszeresen összekapcsolja a leszármazottak találkozóival. Idén Kossuth Eszter és Kossuth Mihály, valamint egy Deák és egy Pilvax leszármazott tisztelte meg a rendezvényt.

Kossuth Mihály és Kossuth Eszter

Jelen volt Deák László. Ő Deák Ferenc egyenes ágú leszármazottja, aki Németországban él 1956-óta és minden alkalommal, mikor meghívást kap, ezért a 3 óráért boldogan utazik 8 órát, hogy itt lehessen. Tavalyelőtt is volt szerencsém találkozni vele és volt olyan kedves ismerősként köszöntött.

Deák László, aki dedikálta a könyvemet is.

A díjátadó végeztével egy kis állófogadás volt, ahol finom szendvicsekkel és üdítővel kínáltak meg mindenkit.

Úgy búcsúztak el tőlünk, hogy viszlát jövőre, mivel a gimnáziumi években is szeretettel várják a pályázó diákokat. A Református Gimnáziumba készülök biológia szakra és remélem, hogy ha felvételt nyerek, lesz alkalmam ismét részt venni a pályázaton. Ezért én is úgy búcsúztam:

- Viszontlátásra, jövőre!

Nagyon köszönöm Ida néninek, tanárnőmnek, hogy bízott bennem és támogatott a versenyen való részvételben, mert nélküle nem részesülhettem volna ismét ebben a rangos elismerésben! Köszönöm szépen!

Horváth Tifani 8.c.